

РЕШЕНИЕ

№ 3593

гр. София, 11.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 14.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **5159** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40 от ЗДОИ.

Производството е образувано по жалба на Л. А. Л. от Г. Б. срещу мълчалив отказ на Главния С. на П. на РБългария за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 31 – 00 - 13 от 26.04.2010г.

В жалбата си жалбоподателят твърди на първо място, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен поради противоречие с процесуални правила, твърди, че съгласно разпоредбите на чл. 38 и чл. 59 от ЗДОИ административният орган е задължен да се произнесе по искането за достъп до информация, като постанови допускане до поисканата информация или отказ за предоставянето ѝ, като законът изисква и в двата случая да бъде издаден писмен акт, който да е мотивиран и в който да е посочено правното и фактическото основание за издаването или отказа за издаването му. Твърди, че като не е направил това административният орган е допуснал незаконосъобразен мълчалив отказ. На второ място твърди, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон, а именно, поради това, че поисканата информация е обществена такава по смисъла на чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ и чрез предоставянето ѝ жалбоподателят би могъл да си състави мнение за дейността на П. по въпросите, за които е поискана информация. Иска оспореният мълчалив отказ да бъде отменен, делото да бъде решено по същество като се признае правото на достъп до исканата информация от жалбоподателя и да бъде задължен ответника да предостави исканата информация. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Главният С. на П. на РБългария, чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт С, изразява становище, че жалбата следва да се отхвърли, като неоснователна, като счита, че не е нарушен интереса на правото на достъп до информация на жалбоподателя. Твърди, че съобразно утвърдената международна практика за разговори „на четири очи” стенограма не се води, като твърди, че в тази връзка стенограма в конкретния случай не може да бъде предоставено. Твърди, че тъй като на официалния сайт на П. на РБ са публикувани коментари на П. относно срещата, както и че в множество медии са публикувани коментари, жалбоподателят може да се запознае със съдържанието на срещата от тях.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 ал. 2 от АПК за оспорване на мълчалив отказ, от страна, която би била адресат на акта и съответно има интерес от оспорването на мълчаливия отказ, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Въз основа на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заявление вх. № 31 – 00 - 13 от 26.04.2010г. жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация – „съдържанието на стенограмата от разговора между П. Г П и П. на Руската федерация от срещата, проведена на 18.01.2008г.” и „съдържанието на стенограмата от разговорите на двете официални делегации”. В заявлението е посочено, че в случай, че информацията в някоя от поисканите стенограми е класифицирана, да бъде предоставена следната информация относно класифицирането, а именно: ниво на класификация; дата на класификация и изтичане на срока на защита; правно основание за класифициране; данни за лицето, определило грифа за сигурност. Като в случай на горното не е поискан достъп до частта от информацията, която не попада в ограничението на чл. 37 ал. 2 от ЗДОИ. В заявлението са посочени по чл. 25 от ЗДОИ данните, както и формата, под която се иска достъпът до информация, а именно копие на хартиен носител; копие на електронен носител (включително и по електронна поща). По посоченото заявление е постановен и оспореният в това производство мълчалив отказ за достъп до обществена информация.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по съображенията изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че искането за предоставяне на обществена информация е отправено до административен орган, в чието правомощие е предоставянето на обществена информация и който притежава и съхранява исканата информация, съгласно представен по делото указ № 360 от 10.10.2002г. на П. на РБългария. Оспореният мълчалив отказ обаче е издаден при неспазване на предвидената от закона форма, при извършено съществено нарушение на административно производствените правила и материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

Съгласно чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Безспорно ответникът в това производство се явява задължен субект по смисъла на ЗДОИ.

Исканата от жалбоподателя информация касае предоставяне на информация относно съдържанието на разговора, воден на официалната среща между П. на РБ и П. на Руската федерация и относно съдържанието на разговорите на двете официални делегации в тази връзка. Тази информация е обществена, тъй като касае обществения живот на РБългария, както и отношенията ѝ в тази връзка с трета държава, като с исканата информация жалбоподателят би си съставил мнение относно дейността на задължения субект П. на РБългария, като горното следва и във връзка с разпоредбата на чл. 92 ал. 1 изр. 2 от Конституцията на РБългария, според което Президентът представлява РБългария в международните отношения и олицетворява единството на нацията.

На следващо място информацията е поискана на хартиен носител и алтернативно на електронен такъв, като са спазени изискванията на ЗДОИ, за това да се посочи в каква форма се иска информацията, като в този случай за административният орган възниква задължението да я представи. В тази връзка е възникнало задължение за административният орган да представи исканата информация на хартиен носител или на електронен такъв, като съгласно разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган в случай на отказ е следвало да издаде мотивирано решение за това. Видно от събраните по делото доказателства обаче административният орган не е предоставил исканата информация, както и не е постановил мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Напротив той е постановил мълчалив отказ, като по този начин не е спазил изискуемата се от закона форма – писмената, както и е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като закономото изискване е предоставянето или отказът за достъп до обществена информация да е мотивирано. А в конкретния случай това не е така, като по този начин е постановил мълчалив отказ. Съгласно разпоредбата на чл. 28 ал. 2 от ЗДОИ, административният орган е длъжен да постанови решение по подадено заявление за достъп до обществена информация, като по негова преценка то може да е положително – да предостави исканата информация или отрицателно – да откаже предоставянето на същата, но за него не съществува нормативно предвидената възможност да мълчи. В тази връзка съдът намира, че всяко мълчание на административен орган по представено пред него заявление за предоставяне на обществена информация, с оглед на императивната разпоредба на чл. 28 ал. 2 от ЗДОИ, е незаконосъобразно.

На трето място неоснователно е възражението на ответника, че тъй като се касае за среща на „четири очи” съобразно международната практика, стенограма не се изготвя и съответно такава не може да бъде предоставено на жалбоподателя. Това е така, тъй като на първо място съгласно нормална административна практика на официални срещи на П., на дискусии и заседания да се води стенограма, а в конкретния случай е поисканата информация за официална среща на П. на РБългария. Освен това и обичайната международна практика при водене на разговори на „четири очи” е също да бъде воден протокол за разговорите от срещата, особено когато се касае за официална среща. Това е така, тъй като под термина „на четири очи” се разбира среща - разговор между двамата ръководители на делегациите, без участието на самите делегации, но не означава конфиденциалност на разговора и изключването му от общата практика за водене на стенограма за съдържанието на разговора. Това следва от разпоредбата на чл. 44 ал. 1 т. 1 във връзка с т. 2 от Правилника за прилагане на Закона за държавния протокол. Твърдението, че тъй като се касае за среща на „четири очи”, при която не се изготвя стенограма и съответно такава не може да се предостави на жалбоподателя,

обаче не освобождава административния орган от задължението му да отговори писмено и мотивирано на жалбоподателя, поради и което съдът намира, че в тази връзка постановеният мълчалив отказ е незаконосъобразен.

На последно място неоснователно е възражението на ответника, че тъй като Президентът е коментирал съдържанието на водените разговори и това е отразено на електронната страница на П. и тъй като в медиите са публикувани множество коментари за срещата, а и тъй като от изявления на жалбоподателя е видно, че той е добре запознат с тях, не следва задължение на административния орган да се произнесе по искането му за достъп до информация. Това е така, тъй като съгласно чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ целта на закона е гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, а това може да стане само чрез получаването на обществената информация в нейния автентичен вид, а не интерпретирана от други лица, макар и участвали пряко в създаването ѝ, като съдът намира, че в най – малка степен това може да стане чрез запознаване през медиите. През публикации в медиите може да се добие представа за различни гледни точки, интерпретации и коментари относно исканата информация и относно дейността на задължения субект в тази връзка, но не може да се придобие и да се състави собствено мнение относно дейността на задължения субект.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореният в това производство мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради неспазване на установената от закона форма, нарушение на материално правни норми, тъй като поисканата информация е от категорията на обществената такава и нарушение на съществени административнопроизводствени правила (липса на мотиви). Поради горното настоящият състав намира, че оспореният мълчалив отказ на мълчалив отказ на Главния С. на П. на РБългария за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 31 – 00 - 13 от 26.04.2010г. на Л. А. Л. следва да се отмени и делото да му бъде върнато с указание да предостави исканата информация доколкото същата е от категорията на обществената информация в случай, че е налична.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Главния С. на П. на РБългария за достъп до обществена информация, по искане за достъп до обществена информация вх. № 31 – 00 - 13 от 26.04.2010г. от Л. А. Л..

ИЗПРАЩА преписката на Главния С. на П. на РБългария с указание да предостави на Л. А. Л. от Г. Б. поисканата със заявление вх. № 31 – 00 – 13 от 26.04.2010г. информация.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: